

In De Week Gelegd 45, 30-10-2022, **De zuilen der schepping**

Wijsheid 11,23 – 12,2; 2 Thessalonicenzen 1,11 – 2,2; Lucas 19, 1-10

Al in de twintig was ik, had over verliefdheid veel gehoord, maar haalde door gebrek aan ervaring, mijn schouders erover op. Totdat de liefde mij zélf in hevige mate overviel. Toen ervoer ik dat juist zij de dragende kracht is van mijn leven en van alles wat bestaat. Daaraan moest ik, zoveel jaar na dato, denken toen ik afgelopen week een foto zag van de 'Adelaarsnevel'. Zesduizend lichtjaren van ons verwijderd toont die ons de geboorte van sterren uit gas en stof. Daarin zijn wij geworteld. Wetenschap kreeg hier, bijna liefdevol, een naam uit het rijk der verbeelding: 'zuilen der schepping'.

Volgens het boek Wijsheid heeft God alles wat bestaat lief, 'het is van U'. Liefde blijft het onderwerp bij uitstek waar mensen door in beweging komen. Zij maakt ons leven boeiend en rijk, geeft ons bestaan glans en kracht; laat ons stralen. We worden er op een bepaalde manier 'groot' van, want wanneer de liefde ons verlaat, verliezen wij glans en volume. Zo hevig als wij kunnen verlangen naar een liefdevol bestaan, zo huiverig zijn wij voor haar tegendeel. Dat is niet de haat, maar de angst!

Het is een enorme misser dat mensen angst is aangepraat voor God, de bron van al wat leeft. De zuilen der schepping zijn daar een ontzagwekkende illustratie van: God verafschuwt niets van wat Hij gemaakt heeft. Het mag er zijn, *wij* mogen er zijn! De angst woont in het donker, waar ze mensen klein houdt en bang. Lucas vertelt ons vandaag in zijn evangelie over Jezus en een tollenaar, genaamd Zacheüs. Jezus komt op doortocht, zijn 'Lichtreis', in de stad Jericho. Daar woont onze Zacheüs. Hij is *klein*, en om Jezus goed te zien is hij in een wilde vijgenboom geklommen. Deze 'boom der schaamte' moet hem verbergen voor de omstanders die hem kennen als een slecht mens die belasting int voor de bezetter. Jezus ziet hem (!) en zegt: 'Zacheüs kom naar beneden, vandaag wil ik je gast zijn'. Omstanders zijn boos, wat moet hij bij hém? Maar Zacheüs vat moed. Hij groeit ervan en zegt dat hij de helft van zijn bezit aan de armen geeft en zijn fouten wil herstellen. Met zijn licht ziet Jezus in hem een 'zoon van Abraham' en geeft de schepping een liefdevolle 'reset'.

Met mijn hoofd nog vol van de zuilen der schepping, las ik over het nieuwe boek van kardinaal Eijk, 'De band van de liefde'. Hij spreekt de taal van de kerkelijke traditie, die een zegening over de liefdesband tussen homoseksuelen uitsluit, omdat ze niet vruchtbaar is. Lees: geen kinderen voortbrengt. Maar vruchtbaarheid gaat toch juist om levensruimte te scheppen voor elkaar, zodat er áárdigheid komt in het bestaan en dit kan uitgroeien om de hele wereld te vervullen? Dan zouden ook wij zuilen der schepping kunnen zijn!

